

ANI MANÁ½EL, ANI MILENEC...

Nedá›le, 28. června 2009

Milence a pát›itele uá› nevrzrušuji... Ale - za›nu od za›átku: Pát›ed rokem a pát› jsem se na inzerát seznámila s faj pát›itelem. Ješt› bych má›la napsat, á›e jsem 20 let vdaná a mám skoro dospá›lé dá›ti. Hledala jsem pát›itelem pro doma to vázlo hodná› v komunikaci, dost jsme se hádali - kvá›li názorá›m na výchovu dá›tí a tak vá›bec.

Maná›el je takový dost uzavá›ený, od za›átku maná›elství á›ártil (i kdyá› nebyl dá›vod) aá› to prostá› doš Nedokázal mi dát ani ná›á›nosti, které á›eny potá›ebují. Tak jsem zvolila tuto cestu a rozhodla se najít si pát›itelem. S pát›i jsme se pak do sebe nádherná› zamilovali, bylo to opravdu úá›asné, nespá›chali jsme a poprvé jsme se milovali aá› po 3 má›sících. Ono ani nebylo zase tak moc kde, byl taky á›enatý a tak první schá›zky probíhaly v kavárná›, pak v autá›, v pát›í tak. Jezdil obá›as na sluá›ební cesty a asi 3x jsem byla s ním. Nemá›lo to prostá› chybu. A po pát› roce, nevím proá›, a on to také nedokázal vysvá›tlit, to najednou u ná›ho ochladlo. Pát›estali jsme se scházet a má› to strašná› chybá›lo a nemohla jsem se z toho dostat. Vá›dycky je há›á› tomu opuštá›nému, já vím. Nemám vlastná› ani á›á›né koníá›ky tudíá› jsem na ná›ho byla docela upnutá. Vyhovovalo mi sejít se kaá›dý týden, vypovídat se, líbat se, držá›et se za ruku, obá› pomilovat. Jená›e on to má›l asi jinak, práci má›l docela nároá›nou, doma barák, na kterém pracoval, miloval motorky (ty mu pomáhaly hodná› se odreagovat). Obá›as jsem pak byli spolu na kafi, trošku vše ještá› probrali, ale má› to vá›dycky dost rozhodilo. Pak jsme se domluvili, á›e pojedem opá›t spolu na sluá›ebku a necháme vá›cem volný prá›bá›h. Samozá›ejmá› jsme se milovali, ale opá›t á›ekl, á›e uá› ho ná›jak nevrzrušuju. Pát›itom to nebylo ta špatné. Byl za celý den hodná› unavený z jednání, dokonce pak u mazlení i usínal, to má› docela vzalo. Ale kdyá› spal objímal má›, coá› bylo pát›íjemné. Á›íkala jsem mu, aá› mi á›ekne na rovinu, á›e uá› má› nechce. Prý to tak á›íct nem. má›á›eme být kamarádi, kdyá› nám to nejde v posteli. Byla jsem z toho smutná. Co vlastná› znamená kamarádi? Pak, kdyá› jsem vystupovala z auta, mi dal pusu. Á›ekla jsem, á›e bych mu ji také na rozlouá›enou dala, a on na to: „moc mluvíš". Tak nevím. Asi uá› je všemu konec. Poá›ád na ten poslední výlet myslím, nemá›á›u myš dostat z hlavy. Á›íkám si, nechci ho, je konec, nezaslouá›í si má›. Ale myšlenky poá›ád bodají.... Co si o tom myslím? Jsem normální? Díky moc za vaše názory, pát›ípadná› rady, Judita